

MEDIJI O ZDRAVSTVU

utorak, 27. avgust 2019.godine

DANAS- U Srbiji nedovoljan broj donora za transplantaciju organa

VEČERNJE NOVOSTI- Beli mantil ili - pancir

Primyene - nina.konstantinid | D U Srbiji nedovoljan broj donora | +

https://www.danas.rs/drustvo/doniraj-danas/u-srbiji-nedovoljan-broj-donora | 27. avgust 2019.

Danas Klub čitalaca specijalni dodaci

Učlanite se u Klub klub.danas.rs Podržite nezavisno novinarstvo. UČLANI SE

NOVO Politika Dijalog Društvo Ekonomija Svet Sport Kultura Scena Život Auto IT Ljudi Beograd Čitaoci BBC Dodatak Nedelja

Početna » Društvo » Doniraj danas » U Srbiji nedovoljan broj donora za transplantaciju organa

Doniraj danas

Na transplantaciju u Srbiji čeka oko 2.000 ljudi

U Srbiji nedovoljan broj donora za transplantaciju organa

U Srbiji na transplantaciju organa trenutno čeka oko 2.000 ljudi, njima je organ donora jedini lek i spas jer drugi vid lečenja ne postoji.

8 | Piše: Bojana Baćić | 25. avgusta 2019. 18:57 Izmenjeno: 21:13

GET IT ON Google Play

današnje kolumnе

EN Show desktop 10:19 AM 8/27/2019

U Srbiji nedovoljan broj donora za transplantaciju organa

U Srbiji na transplantaciju organa trenutno čeka oko 2.000 ljudi, njima je organ donora jedini lek i spas jer drugi vid lečenja ne postoji.

Od početka godine 11 porodica dalo je saglasnost da se uzmu organi nakon smrti njihovih najbližih i zahvaljujući tome spaseno je 27 života.

Najviše donora bilo je u Kliničkom centru Srbije zatim u KC Vojvodina, a po jednog donora su imali KC Niš i KC Kragujevac.

Život je više od statistike

Statistika govori da je u odnosu na pre dve godine broj onih koji čekaju transplantaciju gotovo prepolavljen.

Statistika govori i da Srbija na milion stanovnika ima samo tri donora, a Hrvatska čak 37, Austrija 23, Mađarska 17, Slovenija 19.

Ovo je statistika, ali život je više od statistike. Iza ovih brojeva stoje ljudi sa svojim pričama, porodicama i jedinim životom koji imaju.

U Ministarstvu zdravlja navode da je najveći uzrok zbog kojeg je Srbija na začelju po broju transplantacija nedovoljan broj donora.

„Doniranje organa je pitanje naše savesti i odluke, gde mislimo i o svom zdravlju ali i o zdravlju drugog. Ovo je životno važna tema ali i najhumaniji čin koji jedan pojedinac može da uradi za drugoga. Sve verske zajednice na temu donorstva gledaju blagonaklono kao izraz ljubavi prema bližnjem“, kaže u Hemofarm fondaciji, koja je zajedno sa Ministarstvom zdravlja pokrenula kampanju „I jasam donor. Jer navijam za Srbiju“ i dodaju da je 20 puta veća šansa da će nam biti potreban donor organa nego što ćemo mi biti u prilici da budemo donor.

Od prošle godine imamo i novi zakon koji potpuno uređuje ovu oblast i koji bi trebalo da doprinese povećanju broja donora.

„Srbija je novim Zakonom o presađivanju ljudskih organa želela da pobedi birokratske procedure, uredi ovu oblast u skladu sa najboljom svetskom praksom i time doprinese povećanju broja donora i spasavanju ljudskih života. Zakon predviđa da je svaki punoletni stanovnik Srbije potencijalni donor organa ukoliko se tome ne usprotivi tokom života ili njegova porodica ne odluči drugačije, objašnjavaju u Hemofarm fondaciji i dodaju da je važno da se sa željom da se bude donor upozna porodica jer ona donosi krajnju odluku o doniranju organa.

Svaki minut i sekund je važan

Mladen Todić iz Udruženja transplantiranih pacijenata i pacijenata kojima je potrebna transplantacija organa „Zajedno za život“ kaže da je novi zakon dobar i da je najsličniji onom iz Hrvatske.

Prema njegovim rečima, efekte ovog zakona možemo tek da očekujemo. Međutim, iako imamo obučene kadrove, opremljene bolnice i celokupni sistem dobro funkcioniše, najveći problem ostaje nedovoljan broj donora.

Nema preciznih podataka koliko pacijenata nije dočekalo transplantaciju, ali Todić kaže da kad se spasu dva života, a ugasi jedan, taj jedan život vredi deset jer je mogao biti spasen.

Život onih koji čekaju transplantaciju nije nimalo lak ni jednostavan, a čini se ponekad da ni društvo ne olakšava celokupnu situaciju.

„Pacijent koji čeka transplantaciju samo razmišlja o tom jednom telefonskom pozivu koji mu spasava život. Svaki minut i sekund je važan, pacijenti žive od danas do sutra, pojašnjava Todić.

Međutim i nakon uspešne transplantacije zbog brojnih neutemeljenih predrasuda tek počinju problemi.

„Retko ko želi da zaposli osobu koja je prošla kroz proces transplantacije organa iako ona može ako želi da dobije status invalidnog lica“, kaže sagovornik Danasa i dodaje da nije čest slučaj da se takvi pacijenti gledaju sa podozrenjem.

Kako bi takozvanom „običnom građaninu“ približili ceo proces Udruženje je do sada u osam gradova organizovalo tribine.

Tribine su pokazale da u manjim sredinama vlada najveća neinformisanost, međutim, najveće predrasude nastaju nepromišljenim novinskim tekstovima.

„Nedavno je na jednoj naslovnici osvanuo cenovnik organa na ‘crnom tržištu’. Napravimo jedan korak u podizanju svesti o značaju transplantacije, a onda ovakvim tekstovima odemo deset koraka unazad“, kaže Todić.

Ljudi ponekad misle da transplantacija izgleda tako što samo izvadite neki organ i presadite ga kao da je neki automobilski deo, dodaje sagovornik Danasa.

Ipak prema Todićevim rečima, svaki građanin bi trebalo da zna da transplantacija produžava i spasava život, da može da se obavi samo ako su ispunjeni svi medicinski parametri. Takođe, postoji jedinstvena nacionalna lista čekanja za celu Srbiju i organ dobija onaj kome je najpotrebniji u tom trenutku. Trebalo bi znati i da naši lekari uspešno obavljaju presađivanje bubrega, srca, rožnjača i jetre, zaključuje Todić.

Međutim, postoje one transplantacije koje se ipak ne mogu obaviti u Srbiji, kao što je transplantacija koštane srži.

Najveći strah da transplantacija neće uspeti

„Na samom početku, kada se roditeljima saopšti da je detetu potrebna transplantacija koštane srži, bez obzira na opširna i detaljna objašnjenja lekara, roditeljima je mnogo toga nepoznato i nedovoljno jasno. Najveći strah roditelja je da transplantacija možda neće uspeti, a nakon toga strah i strepnja od posledica lečenja. S obzirom da svaki roditelj želi da pruži svom detetu najbolje, a to se nikako ne bi smelo zameriti, uvek je dilema da li su u inostranim centrima bolji uslovi za lečenje od uslova u Srbiji. Zbog tih dilema, često su u medijima apeli za finansijsku pomoć da bi se dete lečilo u inostranstvu i pored činjenice da je ta vrsta lečenja moguća i izvodljiva u Srbiji“, navodi Irina Čepinac Ban iz Udruženja roditelja dece obolele od malignih i drugih retkih bolesti „Zvončica“.

Prema njenim rečima, tek nakon procene stručnjaka da je potrebna transplantacija koja se u Srbiji ne radi, o trošku RFZO-a lekari upućuju pacijente na lečenje u neki od inostranih centara, najčešće u Italiju.

Kako su pokazala iskustva udruženja Zvončice za razliku od Srbije u razvijenim zemljama Evrope pacijentima su pristupačniji registri donora koštane srži, a svest javnosti, o neophodnosti da budu donori, u Evropi je na neuporedivo višem nivou u odnosu na javnost u Srbiji.

вечерње НОВОСТИ

Beli mantil ili - pancir

Zaposleni u vranjskom zdravstvenom centru sve češće na meti pacijenata. Najagresivnija je pratnja povređenih

ZAPOSLENI u vranjskom Zdravstvenom centru su često na meti nezadovoljnih pacijenata, pa su lekari, te medicinsko i nemedicinsko osoblje u više navrata tražili i pomoć policije. Srećom, to su ipak sporadične pojave, jer se incidenti - s obzirom na to da se radi o bolesnim ljudima, kod kojih je nervosa i očekivana - najčešće rešavaju bez asistencije čuvara reda. Ipak, i te kako može da bude neprijatno...

- Nama su pacijenti na prvom mestu, a jedino što želimo su međusobno poštovanje i uvažavanje u skladu sa pravima, ali i obavezama svih nas: kako zaposlenih, tako i korisnika zdravstvenih usluga - kaže glavna sestra Zdravstvenog centra Jasmina Ristić i precizira da, zbog prirode posla, do neprijatnih situacija najčešće dolazi u Urgentnom centru i Službi hitne medicinske pomoći, gde probleme pravi pratnja, a ne sam pacijent.

Načelnik Urgentnog centra dr Milena Antić objašnjava i to da zaposleni često trpe verbalne uvrede, posebno od ljudi pod dejstvom alkohola ili narkotika, a onda ni fizički nasrtaji nisu retkost.

- Svi smo mi profesionalci i uglavnom uspevamo da se snađemo, mada je za najkomplikovanije slučajeve, da bismo nekako uspeli da pomognemo pacijentu, zaista neophodna asistencija policije - kaže dr Antić.

Istovremeno, u vranjskoj PU saznajemo da se postupa po svakoj prijavi iz Zdravstvenog centra i o tome, po automatizmu, obaveštava nadležno Tužilaštvo. Povodom pomenuih događaja, policija je lane podnela osam prekršajnih prijava - zbog nepristojnog, drskog i bezobzirnog ponašanja, te vređanja, nasilja, pretnji ili tuča.

Od početka ove godine je uhapšen šezdesetjednogodišnji muškarac koji se sumnjiči da je pretio lekaru i fizički ga napao. Takođe, po nalogu Tužilaštva, protiv tridesetosmogodišnjeg muškarca je podneta prekršajna prijava zbog nepristojnog, drskog i bezobzirnog ponašanja prema zdravstvenim radnicima. U ostalim slučajevima, bez elemenata krivičnog dela ili prekršaja, policija je izricala meru upozorenja...